

„Premo” - un produs care trebuie expediat urgent pe ogoare!

„Dacă cerențele actuale ale agriculturii nu ar reclama ca a-ta stringentă tuburi de irigație de mare presiune, poate că nu am avea atâtea motive să impulsăm, cit se poate construcția noii secții”. Deslușeam în cuvintele inginerului Emil Mihailovici, directorul întreprinderii de prefabricate din Roman gria deosebită a specialiștilor de aici de a devansa substanțial termenele stabilite în graficul de execuție a noii secții de fabricare a tuburilor de mare presiune, „Premo”, proiectată și intrată în șantier la susamintita unitate.

Din capul locului este necesar să se știe că de aici vor trebui să părăsească anul pragul fabricii peste 100 de km conducte, având ca destinație sistemele de irigație ale unităților agricole din țară.

Despre importanța acestor tuburi nu mai este necesar să se mai vorbească, ele recomandându-se singure, prin simpla enunțare a domeniului de utilizare. Poate singurul element ce ar mai trebui subliniat este faptul că noua secție va fi înzestrată cu două linii tehnologice, care vor produce două tipuri de conducte: cele cu diametru de 600 mm — deci tipuri clasice, fabricate și până acum — și de 800 mm, produs ce va intra pentru

prima dată în țară în fabricație, având în vedere tocmai necesarul de apă ce trebuie transportat prin sistemele de irigație. Bineînțeles, la capacitatea anuală de producție de 10.000 m.c. beton pentru tuburi și 2.000 m.c. plăci prefabricate din beton — prin recuperarea torcretului curățat de pe conducte — secția se profilează ca având o pondere deosebită în ansamblul producției întreprinderii.

Recapitulând, vom constata, deci, că cele două motive determinante ale grăbirii ritmului de execuție a secției de tuburi „Premo”, de către întreprinderea românească, sint izvoite din cerențele agriculturii și din extinderea ariei de lucru a colectivului de aici. Dar, din păcate, nu voiața beneficiarului direct este singura care poate influența mersul lucrărilor, între ea și necesitate interpunându-se terți factori, cum ar fi, de pildă, proiectantul, constructorul și chiar Direcția de lucrări capitale din Ministerul Industriei Construcțiilor. Fiecare dintre aceștia au reușit, la rândul lor, să „bage bețe-n roate”, și doar interven-

V. PRUTEANU

(Continuare în pag. a III-a)

Importante manifestări științifice la Piatra Neamț

Constătuire pe țară a chimiștilor analiști

Timp de două zile, la Casa de cultură a sindicatelor din Piatra Neamț s-a desfășurat „CONSTĂTUAREA PE ȚARĂ A CHIMIȘTILOR ANALIȘTI”, organizată sub egida Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor. Au fost prezente numeroși oameni de știință, cadre didactice superioare de la toate centrele universitare din țară, cercetători de la institutele departamentale, specialiști de la marile unități economice — în a căror atribuție intră problemele analitice și controlului fabricației — din agricultură, din industria metalurgică și alimentară. Constătuirea a dezbătut aspectele actuale și de perspectivă ale dezvoltării cercetărilor științifice în industria chimică, ale îmbunătățirii sistemului informațional la nivel republican și ale perfecționării metodelor de analiză.

Reuniune medicală de alergologie

Tot la Piatra Neamț s-au desfășurat, sâmbătă, lucrările constătuirii medicale de alergologie, organizată de secția de specialitate a Societății de medicină internă, în colaborare cu filiala Neamț a U.S.S.M. pe tema: „ALERGIA DIGESTIVĂ ȘI ALIMENTARĂ”. Au prezentat comunicări numeroși oameni de știință din București, Cluj, Iași, Timișoara, Piatra Neamț, Bacău și din alte orașe ale țării. La lucrările acestei constătuiri au participat specialiști și cadre medicale din toate centrele universitare, din județele Neamț și Bacău.

Ședință de comunicări pe teme de oftalmologie

În aceeași zi a avut loc și ședința de comunicări științifice, organizată de Societatea de medici și naturaliști din Iași în colaborare cu secțiile de oftalmologie din Iași, Bacău și Piatra Neamț ale filialei U.S.S.M.

Au prezentat interesante comunicări cadre medicale din București, Iași, Cluj, Tîrgu Mureș, Galați, Bacău și Piatra Neamț.

Și eu sînt din județul Neamț

În inima Capitalei, la intersecția a doua din marile artere (Bulevardul Republicii și Bulevardul N. Bălcescu) se află clădirea centenară a Universității București. La etajul al IV-lea, pe culoarul Facultății de istorie, îl așteptam pe DUMITRU ALMAȘ, conferențiar universitar la Catedra de istorie universală. Sunase de câteva clipe și amfiteatrul se revărsase pe culoare. Nebănuindu-mi intențiile „agresive” s-a îndreptat spre mine, calm și timbitor, însuși scriitorul. Faptul că aveam în fața sa un pietrean l-a bucurat și, în asemenea condiții, discuția noastră s-a încheiat ușor.

— V-aș ruga să începeți mărturisirile cu câteva cuvinte despre locurile natale.

— Prima amintire din copilărie e legată de camera tatii străpunsă de glonțele care l-au rănit în 1907. Mama o păstra cu grijă învelită într-o proștire și ne-o arăta spre aducere aminte. Așa am știut eu de răcoala țărănilor.

Păstrează pentru Negrești, satul în care m-am născut, o amintire neplăcută și un interes permanent. În fiecare an petrec cu plăcere câteva săptămâni alături de oameni pe care îi cunosc atât de bine și care mă ajută prin prezența lor să-mi împărtășesc trăirile intelectuale. Anul trecut, în august, ne-am întâlnit toți colegii de școală și copilărie și l-am sărbătorit pe inimosul învățător Ion Lamăie pentru căi patruzeci de ani închinăți cu entuziasm generatilor de copii ai satenilor din Negrești, pentru munca sa de apăsător în acest sat.

— Ce v-a determinat în alegerea profesiei?

— Au fost mai multe motive: învârtăreala mea, un foarte bun

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN NEAMȚ AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

Anul I Nr. 82

duminică 26 mai 1968

4 pagini 30 bani

120 de ani de la desfășurarea adunării naționale de pe Cîmpia Libertății

ADUNAREA POPULARA DE LA BLAJ

Cuvîntarea tovarășului ION GHEORGHE MAURER

DRAGI TOVARĂȘI,

Așa după cum bine știți, după cum știți aceste cu minții și suferințele noastre, sărbătorim astăzi împlinirea a 120 de ani de cînd aici, la Blaj, străvechi centru de cultură românească, s-a desfășurat adunarea națională de pe Cîmpia Libertății — unul dintre momentele memorabile ale revoluției de la 1848—1849 din Transilvania. Partea integrantă a revoluției din țările române, revoluția desăvîrșită acum douăsprezece decenii în Transilvania a reprezentat continuarea pe o treaptă superioară a luptei seculare pentru eliberare națională și socială, înscrinduse la loc de cinste în cartea de aur a istoriei poporului nostru.

Momentul pe care îl aniversăm capătă semnificații și rezonanțe dintre cele mai profunde acum, în contextul împlinirii și depășirii cu mult a idealurilor pentru care au luptat generațiile de la 1848, al izvoarelor remarcabile dobîndite în zădărnicele lupte eroice, pasionale pentru desăvîrșirea construcției societății socialiste. Aducem, cu acest prilej, omagii noastre tuturor luptătorilor pentru libertate, revoluționarilor acelei epoci care prin activitatea lor neobosită, prin sacrificiul lor înarmat au adus neapărate contribuții la clădirea edificiului măreț al patriei.

În istoria națională, Transilvania a jucat din totdeauna un rol de covârșitoare importanță. Aici a fost centrul puterii strămoșilor noștri — dacii, și s-au înălțat apoi, pe vremea epocii romane, înfricoșătoare orașe. În frunte cu Ulpia Traiana Sarmisegetusa, capitala Daciei Traiene. De la înălțările și căderile dacoromani — poporul nostru a moștenit și a purtat prin veacuri virtuțile vitejiei și dizenției în lupta pentru apărarea vetei strămoșești. Alături de români, au trăit de secole pe acest pămînt maghiarii, germanii și alte naționalități, și tot ce s-a lăsat aici, toate valorile care au îmbogățit patrimoniul material și spiritual al populației acestor meleaguri stau rodui muncii și al luptei lor comune pentru progres. În timpul unor impresante răscoale, cum au fost cea de la Boblna, cele de sub conducerea lui Gheorghe Doja, Horia, Cloșca și Crișan, au fost puse în mișcare puterile lumii eroismului popular fără margini, înaltul spirit de sacrificiu al maseilor obidite, fără deosebire de naționalitate, în lupta împotriva împăraților. Remarcăm ca deosebit de însemnate contribuțiile Transilvaniei, prin multe dintre centrele ei de bază — Brașovul, Sibiu, Blajul, Făgărașul, Năskudul și altele — la cultivarea și dezvoltarea unor strîns și multiple legături economice, politice, culturale între toate provinciile românești.

În condițiile destrămării feudalismului și dezvoltării capitalismului, ale putericei afirmări a națiunii române și creșterii conștiinței ei de sine, evenimentele de la 1848 — în timpul cărora în Moldova, Transilvania și Tara Românească a fost desfășurat lărg stîndul idealurilor sfînte de emancipare socială și națională — au constituit începutul u-

nor profunde și însemnate transformări în viața țării, la capătul cărora avea să se lăurească România modernă, ca stat independent și unitar.

Revoluția burghezo-democratică din 1848 — determinată de profunde cauze interne — a învolburat țările române în condițiile unor răsturnări sociale care au cuprins întreaga Europă Mădărie revoluției au tîrînit cu intensitate de la Palermo, Paris, Viena și Berlin, pînă la Pesta și Praga, la Cracovia și Rîncești, popoarele continentului fiind pînă în lupte de masă cu caracter național și social. Mișcările de eliberare ale popoarelor aflate sub dominația habsburgică — români, maghiari, cehi, slovaci, italieni, sirbi, croați, polonezi, ucraineni — au căpătat o amploare și o vigoare nemaiîntîlnite, zdruncinînd din temelii acest imperiu anacronic.

În Transilvania, criza orînduirii feudale, care se făcea simțită încă din secolul al XVIII-lea, îmbracă forme deosebit de ascuțite. Exploatarea crîncenă la care erau supuși locuitorii — români și maghiari — din partea nobililor proprietari de pămînt, genera o puternică tendință spre unitate, spre creșterea unității comune de luptă. Cîntărea proclamația de libertate, s-au deslășuit, ale scuturării lăgurilor feudale și dominației străine constituționale temerare obiective ale unității revoluției a naționalităților din Transilvania. În promovarea asupritii și dezbînării naționale nu erau interesate masele de țărani și meșteșugari ci aristocrația feudală reacționară legată de regimul imperial de la Viena, pe care se sprijinea în exploatarea lăgurilor române, maghiare, săsești și de alte neamuri.

Necesitățile luptei unite, tot mai larg înțelese, au căutat să-l deosebească reprezentanții înalți ai revoluționarilor români, ca Nicolae Bălcescu, Avram Iancu, Cezar Bolliac, care au militat pentru actiuni comune ale naționalităților asuprite împotriva dușmanului comun. Avram Iancu — conducătorul celor de mîlt din Munții Apuseni — spune în cuvinte pline de semnificație că „maghiarii de existență și viitor nu poate vorbi fără român, nici românul fără maghiar”, căci arăta ei, „între ne-a așezat în una patrie, ca împreună să asudăm cultivarea și împreună să gustăm dulceața fructelor apei”. În aceleasi sens militau revoluționarii maghiari, între care Mihály Tancsics, Sándor Petöfi, Teleki László, seculul Căbora Aron și frunzile al populației săsești ca Ștefan Ludwig Roth, Anton Kurz, Maximilian Molke. Importanța luptei unite s-a vădit prețios în timpul acțiunii desăvîrșite sub comanda generalului polonez Józef Bem, care, cu oastea sa formată din mii și mii de români, maghiari, secui și germani, a izbutit să alunge trupele habsburgice de pe aproape întreg teritoriul Transilvaniei.

Cu toate acestea, datorită înfrîngerii istorice, limitelor înfrîngerii acelei epoci nu s-a putut realiza unitatea deplină a forțelor revoluționare ale națiunilor asuprite. Dezbînarea între naționalități a provocat mari daune luptei lor, a ușurat ac-

tic în interesul tuturor locuitorilor Transilvaniei.

Adunarea de la Blaj a săpat adînc în conștiința participanților ideea necesității unității poporului român, idee fundamentală, omăprezentă în tot timpul desfășurării evenimentelor din Transilvania, și alții de vi-brant exprimat în strigății țărănilor înfrunți aici: „Vrem să ne unim cu țara!” Acesta era un deziderat național fundamental. Asemănător altor evenimente, revoluția din 1848 a strîns sub hamurile ei exponenți ai poporului român din cele trei principate. La Blaj, la odată cu transilvăneii, s-au găsit militanți și cărturari din Moldova și Tara Românească, între care Vasile Alecsandri, Alexandru Ioan Cuza, Alecu Russo, Costache Negri, Aron Florescu, Sion, Asențiu Sever, Aron Florin, Ion Măiorescu și alții, simbolizînd prin prezența lor holăretea poporului român de a-și lăsa o viață demnă și a realiza unitatea sa națională.

Dată fiind asuprirea la care erau supuse toate popoarele din cuprinsul imperiului habsburgic, masele populare de diferite naționalități erau animate de o puternică tendință spre unitate, spre creșterea unității comune de luptă. Cîntărea proclamația de libertate, s-au deslășuit, ale scuturării lăgurilor feudale și dominației străine constituționale temerare obiective ale unității revoluției a naționalităților din Transilvania. În promovarea asupritii și dezbînării naționale nu erau interesate masele de țărani și meșteșugari ci aristocrația feudală reacționară legată de regimul imperial de la Viena, pe care se sprijinea în exploatarea lăgurilor române, maghiare, săsești și de alte neamuri.

Necesitățile luptei unite, tot mai larg înțelese, au căutat să-l deosebească reprezentanții înalți ai revoluționarilor români, ca Nicolae Bălcescu, Avram Iancu, Cezar Bolliac, care au militat pentru actiuni comune ale naționalităților asuprite împotriva dușmanului comun. Avram Iancu — conducătorul celor de mîlt din Munții Apuseni — spune în cuvinte pline de semnificație că „maghiarii de existență și viitor nu poate vorbi fără român, nici românul fără maghiar”, căci arăta ei, „între ne-a așezat în una patrie, ca împreună să asudăm cultivarea și împreună să gustăm dulceața fructelor apei”. În aceleasi sens militau revoluționarii maghiari, între care Mihály Tancsics, Sándor Petöfi, Teleki László, seculul Căbora Aron și frunzile al populației săsești ca Ștefan Ludwig Roth, Anton Kurz, Maximilian Molke. Importanța luptei unite s-a vădit prețios în timpul acțiunii desăvîrșite sub comanda generalului polonez Józef Bem, care, cu oastea sa formată din mii și mii de români, maghiari, secui și germani, a izbutit să alunge trupele habsburgice de pe aproape întreg teritoriul Transilvaniei.

Cu toate acestea, datorită înfrîngerii istorice, limitelor înfrîngerii acelei epoci nu s-a putut realiza unitatea deplină a forțelor revoluționare ale națiunilor asuprite. Dezbînarea între naționalități a provocat mari daune luptei lor, a ușurat ac-

(Continuare în pag. a 4-a)

Pe tarilele C.A.P. Tupilei, la prima presiă mecanică a porumbului.

Am ales calul romanului istoric și pentru că avem un mare exemplu — Mihail Sadoveanu. Apoi, eu consider că acest gen de scriere este un foarte bun mijloc de a face educație patriotică.

— Fiindcă am pătruns în domeniul creației artistice, vă rog să împărtășiți cititorilor tîrînului ziar „Cealădu” proiectele dv. literare.

— În cîndă vă apare romanul „Viața e frumoasă, băieți!”, scris ca o continuare la cele două volume apărute mai de mult, „Acola, în Filiora” (Filiora e de fapt numele „literar” al Negreștilor) și „Ne cheamă primăvara”. Cartea va răspunde într-un fel și „reproșurilor” făcute de consătenii mei, care mi-au cerut să transpun în plan literar mai multe fapte și locuri de pe la noi. Eroul acestui roman este un student care își petrece vacanțele pe meleagurile de pe care am plecat.

Am început să lucrez la un roman de inspirație istorică despre frații Buzetși, intitulat provizoriu „Vămile văduhului carpatin” și scris într-o primă formă între 1946—47, după niște încercări dinainte de război. În cele trei volume apar ca personaje reale, alături de Buzetși, Mihail Viteaz și Velica Doamna. Celelalte personaje, fictive, aparțin celor trei provincii românești și își unesc eforturile alături de domnitor în lupta pentru unificarea Țării Române.

— Îmi amintesc că după apariția romanului „Ale, cadru, lîrtate...” ați avut o întâlnire cu cititorii în sala fostului cinematograf Progresul din Piatra Neamț. Ce alte legături ați menținut cu locuitorii acestui oraș?

— Foarte multe și... foarte plăcute! Anul trecut, cînd s-au sărbătorit 20 de ani de la înființarea Cîntăreții „Slovă nouă”, am avut satisfacția sufletească de a fi contribuit la actul de fon-

Constantin BOSTAN

(Continuare în pag. III-a)

IN PAGINA A II-A

VARIETAȚI DUMINICALE

IN PAGINA A III-A

Legea prevede

